

stilling, fordi det er noget, som har en vis betydning for de mennesker, der indgår det.

Men der nedprioriterer De Konservative jo så at sige i navneloven ægteskabet, fordi man sidestiller det med et almindeligt parforhold. Mener ministeren ikke, at det er et problem og lidt i modstrid med grundlæggende konservative tanker?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at vi nedprioriterer ægteskabet, for det er jo ikke sådan, at vi forringer nogen som helst retsstilling inden for ægteskabet, når det gælder anvendelse af navne.

Det vil være sådan, at hvis den anden ægtefælle accepterer det, så kan man få sin ægtefælles navn. Vi gør bare det, at vi laver en vis – ikke en fuldstændig, men en vis – sidestilling til dem, som lever papirløst sammen, sådan at de efter et par års samliv har den samme mulighed, fordi de altså lever i et ægteskabslignende forhold.

Det er udtryk for, at det i dag jo er en almindelig ting i samfundet, at folk lever sammen uden at have indgået ægteskab. Og når det er et stabilt forhold, der har varet et par år, så synes vi det er rimeligt nok, at man også i den familie kan få tilgodeset ønsket om at få et fælles efternavn.

Så det er vel et udtryk for, at vi siger, at vi som politikere her i Folketinget ikke skal afgøre, hvilken samlivsform der er den rigtigste. Det må være den enkelte selv, der afgør for sig og sine: Hvad er den rigtigste samlivsform for os? Der prøver vi altså i navneloven at tilgodese den frihed, som folk dér har.

Martin Henriksen (DF):

Jamen det har sådan set ikke noget at gøre med at afgøre, om folk, der vælger at leve i et almindeligt parforhold, på nogen måde skulle være mindre værd end ægtefæller. Det er sådan set ikke det, jeg siger. Det, jeg bare siger, er, at nu holder ministeren på, at man ikke sidestiller, men der står jo i loven, at man sidestiller ægteskab med et almindeligt parforhold.

Kl. 13.45

Jeg har fuld forståelse for, at folk ønsker at skabe en fælles ramme om deres familie, men hvis de ønsker, at der i den fælles ramme skal indgå et fælles efternavn, så har de jo muligheden for at gå i kirke og blive gift, og hvis man ikke ønsker det religiøse ind over – det er også fair nok – har man mulighed for at gå op rådhu-

set og indgå i et registreret partnerskab. Det er jo de muligheder, der er i dag.

Kan ministeren ikke se, at det her grundlæggende handler om principper og værdier, om, at man ønsker, at ægteskabet skal have en vis betydning, og at folk skal tillægge det en værdi, at man indgår i en sådan ting? Det er jo en mærkelig udvikling at lægge op til, at hver gang folk skifter partner – hvert andet år – kan de også skifte efternavn. Det virker ikke gennemtænkt. Så kan man have forberedt det i nok så lang tid, men det virker ikke gennemtænkt, for det kommer jo til at skabe en enorm forvirring på det område.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg forstår ikke helt problemet, for hvis vi taler om gifte par, så er det jo også meget almindeligt, at de bliver skilt, og de kan jo sådan set også sådan hvert andet år, som hr. Martin Henriksen udtrykker det, indgå nyt ægteskab og så få et nyt navn med den nye ægtefælle. Så det ændrer jo sådan set ikke ved det, at vi siger, at de, som ikke har indgået ægteskab, alligevel har mulighed for, når de lever i et ægteskabslignende forhold, at få hinandens efternavn, så de via det kan tilkendegive det fælles familieforhold, som de nu engang har.

Jeg synes, det er et spørgsmål om, at vi anerkender folks ret til at leve sammen på den måde, de nu helst vil leve sammen på, og at vi ikke via navneloven gør forskel på, om det er den ene eller den anden måde, man lever sammen på. Dog vil der stadig væk være en lille forskel, for det er jo stadig væk netop sådan fremover, at hvis man lever sammen uden at indgå ægteskab, skal man have gjort det et par år, før man kan få samlevens efternavn. Det er ikke tilfældet, hvis man indgår ægteskab. Så kan man få det umiddelbart. Så der er stadig væk en forskelsbehandling mellem de to forhold.

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen for et sidste spørgsmål.

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan se, at vi ikke bliver enige på det område, desværre. Men jeg synes, at De Konservative har et forklaringsproblem her, også hvis vi går ind og kigger på den ligestilling, som finder sted mellem udenlandske navneskikke og så dansk navneskik, hvor man jo får mulighed for – dan-